

Tisztújító Közgyűlés

Meghívó

Tisztelt Kolléga, Kedves Tagtárs!

Alapszabályunk előírásai szerint 2006. szeptember 28-án 14 órai kezdettel Tisztújító Közgyűlést tartunk, amelyre ezúton tisztelettel meghívjuk.

Határozatképtelenség esetén a megismétlendő közgyűlés időpontja 2006. szeptember 28-án 14.30.

A megismételt közgyűlés az eredeti napirenden szereplő ügyek tekintetében a megjelentek számától függetlenül határozatképes.

A közgyűlés helye: Bank Center Konferencia terem (1054 Budapest, Szabadság tér 7. Platina Torony, 1. emelet)

Napirend:

1. Elnökségi beszámoló a 2003. november 30 – 2006. szeptember 27. közötti időszokról
2. Tisztújítás
3. A megválasztott elnök székfoglalója

Kérjük, hogy részvételi szándékát (név, munkahely és a képviselt szervezet nevének megadásával) titkárságunkon (kongresszus@njszt.hu; telefon: 1-472-2741; fax: 1-472-2739) legkésőbb 2006. szeptember 22-ig jelezze Kiszelné Jancsó Dórának.

Üdvözlettel:

Dr. Bakonyi Péter, elnök

„A ma kutatása a holnap gyakorlata”

SZOFTVERTECHNOLÓGIAI FÓRUM

2006. október 18., BME „A” épület

A Fórum témája:

Offshore szoftverfejlesztési és szolgáltatás-kiszervezési folyamatjavítás

www.inf.uszeged.hu/stf/

(részletek a 4. oldalon)

AZ INFORMATIKA NAGY KIHÍVÁSAI

GRAND CHALLENGES IN INFORMATICS

**Budapest,
2006. szeptember 19–20.
Bankcenter, Platina torony**

A témák közül:

- 100%-os biztonságú szoftver,
- kvantuminformatica,
- bioinformatica,
- közgazdaságtan
- játékelmélet,
- az informatika és a matematika kapcsolata.

Főtámogató:

Dr. Charles Simonyi

INTENTIONAL™
SOFTWARE

Szervezők:

(1. 2. oldal)

A tartalomból

Grand Challenges in Informatics
2. oldal

HungaroLogo konferencia
3. oldal

Szoftvertechnológiai Fórum
4. oldal

Szakmai közösségek
5. oldal

Tallózó
6. oldal

ECDL
12. oldal

Rendezvény- soroló

Grand Challenges in Informatics

(Az informatika nagy kihívásai)

Nemzetközi szimpózium az Európai Tudományos Akadémia (Academia Europaea) Informatikai Szekciója és az NJSZT szervezésében

Budapest, 2006 szeptember 19-20.

Helyszín: Bank Center (1054 Budapest, Szabadság tér 7.)

Platina torony, I. emeleti konferenciaterem

Fő támogató:

Dr. Charles Simonyi

INTENTIONAL™
S O F T W A R E

Rendezők:

A gazdag programot **Dines Bjorner** (az Academia Europaea Informatikai Szekciója (AE/IS) elnöke) és **Dr. Charles Simonyi** (az INTENTIONAL SOFTWARE™ társalapítója) neve fémjelzi.

Mindketten nemzetközi Neumann-díjasok.

A rendezvény során két napon át a számítástudomány 14 kiváló képviselője tart előadást az informatika legújabb kihívásairól, angol nyelven.

A témák között szerepel

a 100%-os biztonságú szoftver,

a kvantuminformatika,

a bioinformatika,

a közgazdaságtan és játékelmélet,

valamint az informatika és a matematika kapcsolata.

A szimpózium hazai szakmai felelőse dr. Szeredi Péter, az NJSZT Mesterséges Intelligencia szakmai közösségének elnöke

Dr. Charles Simonyi, a számítógép-tudomány kiváló képviselője, a Microsoft Multiplan, Microsoft Word és Microsoft Excel szoftverek alkotója 50.000 dollárt adományozott az Európai Tudományos Akadémia Informatikai Szekciójának. Ennek köszönhetően a rendezvény vendégül láthat (ingyenes részvételi lehetőséggel és utazási támogatással) körülbelül három tucat fiatal kutatót Közép-Kelet-Európa és a szovjet utódállamok országaiból.

A programról, illetve a pályázás módjáról további információ a www.jaist.ac.jp/~bjorner/ae-is-budapest címen található.

Egyéb információ:

NJSZT, **Alföldi István** ügyvezető igazgató,

Telefon: 1-472-2730, fax: 1-472-2739,

E-mail: titkarsag@njszt.hu

Dr. Charles Simonyi **Gregor Kiczales**-szel közösen alapította az Intentional Software Corporation-t 2002 augusztusában.

Simonyi 1981-től a Microsoft Corporation-nél dolgozott mint alkalmazásfejlesztési igazgató, vezető tervező, illetve kiemelt mérnök.

Az itt töltött eltöltött évei alatt olyan csapatokat szerződtetett és irányított, amelyek a Microsoft Multiplan, Microsoft Word, Microsoft Excel szoftvereket, és számos más sikeres szoftveralkalmazást is kifejlesztettek.

1972 és '80 között a Xerox Palo Alto Research Center kutatóközpontjában dolgozott, ahol a Bravo névre keresztelt első WYSIWYG (what you see is what you get – azt kapod, amit látsz) szövegszerkesztőt fejlesztette ki.

A budapesti születésű Simonyi a Berkeley-ben található Kaliforniai Egyetemen szerezte meg diplomáját, majd számításmatematikából doktorált a Stanfordi Egyetemen.

2001-ben tiszteletbeli doktori címet kapott a Pécsi Egyetemtől.

Simonyi Károlyt 1997-ben a National Academy of Engineering tagjává választották a „széles körben használt termelékenységnövelő szoftverek” témában elért tudományos eredményeiért. 1998-tól az Institute for Advanced Study in Princeton kuratóriumának tagja.

Simonyi úr a modern művészet lelkes gyűjtője, a klasszikus zene híve, és tapasztalt pilóta.

(folyt. a 3. oldalon)

Az Academia Europaea Informatikai Szekciója

Az AE/IS alapító okirata értelmében a Szekció fontos feladata, hogy segítse az informatika klasszikus és fejlődő irányzatainak népszerűsítését, illetve ezen diszciplínák más humán és reál tudományágakkal való kapcsolatának feltárását. A szekciónak több mint 60 akadémikus tagja van.

További információ: Prof. Dr. Dines Bjorner, (bjorner@ gmailcom, <http://www.jaist.ac.jp/~bjorner>).

Academia Europaea

Az Academia Europaea egy európai nem kormányzati tudományos szervezet. Tagjai olyan kutatók és tudósok, akik közös célként tűzik ki a tanulás, az oktatás és a kutatás támogatását.

Az Akadémiát 1988-ban alapították, jelenleg 35 európai és 8 Európán kívüli országból összesen több mint 2000 tagja van.

A tagok között megtalálhatók a fizikai és mérnöki tudományok vezető szakértői, a biológiai és az orvostudomány képviselői, a matematika és az informatika kutatói, az irodalom és a humán tudományok, a társadalmi és kognitív tudományok, valamint a közgazdaságtan és a jog képviselői.

További információ: <http://www.acadeuro.org>

A Neumann János Számítógéptudományi Társaság (NJSZT)

A társszervező Neumann János Számítógéptudományi Társaság közhasznú szervezetként működő tudományos egyesület. 1968-as alapítása óta intézményektől független szakmai fórumként segíti hazánkban, illetve magyar nyelvterületen az informatika alkalmazását, fejlesztését, az eredmények elterjesztését; az in-

formatikával hivatásszerűen foglalkozók, illetve az informatikai eszközöket és módszereket más szakterületen alkalmazók véleményének és

szakmai érdekeinek érvényre jutását; a széles körű részvételt a nemzetközi szakmai közéletben; az in-

formatikai szakemberek tájékoztatását és tapasztalatcseréjét; az informatikai kultúra terjesztését, valamint az informatikai oktatást.

Az NJSZT ars poeticája: „A múlt értékeinek megőrzése, a jelenhez való alkalmazkodás és a jövő befolyásolása.” Éppen ezért nagy öröm és megtiszteltetés a Társaság számára, hogy mértékadó szakmai tekintélyként, az Európai Tudományos Akadémia partnereként vesz részt a „Nagy kihívások az informatikában” című konferencia megrendezésében.

További információ: www.njszt.hu

HungaroLogo konferencia

BMF Neumann Informatikai Karának új épülete,

Budapest, 2006. szeptember 23.

Idén is megrendezzük a Logo programnyelvvel és a logo-pedagógiával foglalkozó HungaroLogo konferenciát.

A Logo programnyelv hazai elterjesztéséért több szakember között köszönet illeti Kovács Győzöt. Ő jelentette meg Papert könyvének, a Mindstorm-nak magyar kiadását, és ő volt az első, aki az NJSZT részéről segítette a Logo Szakmai Közösség megalakulását, munkáját.

Az EuroLogo konferenciák inspiráltak minket az első hazai, több tucat szakembert egybefogó Logo mű-

hely megszervezésére. Már a II. EuroLogo konferencián 1989-ben – ahol hazánkban 3 fő vett részt, s ezzel kimagaslottunk a Közép-európai nemzetek közül – pályáztunk a következő EuroLogo megrendezésére.

Ehhez szükséges volt társadalmi, szervezeti háttérre. Ezt adta, és adja azóta is az NJSZT. Ezért is hoztuk létre 1994-ben a Logo Szakmai közösséget (többek között *Forgács Tamás, Könczöl Tamás, Körösné Mikis Márta, Nyéki Lajos, Törtely Éva, Farkas Károly*), amelynek jogutódja a MicroWorlds Logo Szakmai közösség.

Az első hazai Logo konferenciát '94-ben rendeztük meg. A Budapesti EuroLogo rendezési jogát (1997-re) az eredeti Logo szakosztály nyerte el az NJSZT részére, majd azt az ELTE kiváló oktatóit segítve, velük közösen rendeztük azt meg.

A HungaroLogo konferenciákból

eddig tizet rendeztünk. A tanácskozásokról mindenkor kiadvány és/vagy CD-összeállítás készült. Az NJSZT ezen munkáját több intézmény segítette: az ELTE, a Szolnoki Főiskola, a Kecskeméti Főiskola, és kimagaslóan a Budapesti Műszaki Főiskola. A tizedik konferenciára jelent meg a „HungaroLogo Tíz” című összeállítás, amely a korábbi tanácskozások tanulmányainak legjavát tartalmazza. A kötet kapható az NJSZT titkárságán.

Az eddig jelentkezett előadók korszerű Logo változatokkal: Elica, Imagine, a MicroWorlds szemléltetik mondanivalójukat. A korábbi ösz-szejövételekhez hasonlóan idén is hívunk meg külföldi előadókat.

További részletek és jelentkezés a konferencia honlapján: <http://hungarologo.fw.hu>

A szervezők nevében:

Farkas Károly

„A ma kutatása, a holnap gyakorlata”

Szoftvertchnológiai Fórum

Szakmai vezető: Bélády László

Szervező: NJSZT Újklub (az IEEE CS-NJSZT Fórum szakmai támogatásával)

A Szoftvertchnológiai Fórum célja, hogy a szoftvertchnológia területén világhírű kutatás-fejlesztési szakember, Bélády László vezetésével betekintést nyújtson az adott terület legizgalmasabb eredményeibe.

A Fórum rendezvényein hangsúlyozottan olyan szoftvertchnológiai kutatási területek kerülnek ismertetésre, amelyeknek alkalmazása már elkezdődött a fejlett számítástechnikai cégeknél, de még számos probléma vár megoldásra a széleskörű gyakorlati felhasználások során.

A szervezők célja, hogy a résztvevők ismertetést kapjanak az adott szoftvertchnológiai terület aktuális helyzetéről és várható fejlődési irányairól, továbbá néhány kutatás-fejlesztési témát részletesen is megismerjenek.

A rendezvényeket tudományos viták, és gyakorlati bemutatók teszik teljessé. A külföldi előadások angol nyelvűek, a magyar előadók pedig anyanyelvükön adnak elő.

Cím: www.inf.u-szeged.hu/stf/

Program

10:00–11:00 **Szoftver kiválóság és offshoring tapasztalatok a Siemens PSE-nél**

Előadó: Fehéregyházi János
(Siemens AG, Ausztria)

Abstract

In recent years offshoring in the software business has become a key factor in competitiveness. Only by having excellent processes and ability to manage distributed projects can we our goals and achieve high quality software with reasonable costs.

The presentation will deal with the emergence of PSE as a global operating software service supplier and the structure of PSE as a distributed organisation operating in more than 20 location and 8 countries.

Szeretettel meghívjuk Önt és érdeklődő munkatársait

Szoftvertchnológiai Fórumának

18. rendezvényére!

Téma:

Offshore szoftvertchnológiai és szolgáltatás-kiszervezési folyamatjavítás

(A részvétel díjtalan!)

Időpontja:

2006. október 18., szerda
10:00 – 12:00

Helyszín:

BME, „A” épület,
földszinti Előadóterem,
1111 Bp., Eötvös József u. 20 – 22.

11:00–12:00 **Kiszervezett szolgáltatások ellenőrzési és irányítási eljárásainak javítása külső szabályozási követelmények alkalmazásával.**
Előadók: Iványos János (Memolux) és Bíró Miklós (Budapesti Corvinus Egyetem)

Abstract

New generation of general models referring either IT or Internal Control – like COBIT or COSO – are extended with executive management perspective. The practice shows, this opening solely does not enough to reach a breakthrough, because models became more complicated than it could be applied without some difficulties. The best catalysts of improvement programs are the more and more mandatory rules being issued mainly from financial reporting area. The Sarbanes-Oxley Act for US SEC registrants and its affiliates and 8th Directive on company.

Law in the EU require strict internal control of reporting processes. In this paper we concentrate on the application of these rules successfully in such a relation where IT enabled services have major effect on the compliance of the user organisation. we investigate the effects of high maturity level on compliance for both the service and the organisations.

The paper refers to the applicability of the well-known capability models like CMM, eSCM and some other sources like COSO, BSC and SAS70.

For preparing implementation practices of general risk based on control model via key control effectiveness measurements, and innovative technologies, the knowledge management platform resulted by former Software Process Improvement experiences were used.

Software excellence is a basic prerequisite to be successful in the software business; therefore, it is necessary to ensure it and to continuously work on it. Excellence is always based on the achievements of individuals. Achieving excellence throughout an entire organization requires additional actions and facilities, which must add to form an end-to-end system. How this was established at PSE will be soon shown with some examples.

Finally, the presentation will focus on some offshoring experiences, especially in managing distributed software projects: trying to reduce project costs by using resources from locations with lower labour costs without lowering quality standards.

Results of study made at PSE dealing with the correlation between different collaboration models of project teams and resulting total project costs will be explained.

Szakmai közösségek

Rekurzió teknőcnyelven

A Logo Szakmai közösség

Szakmai közösségeinket bemutató sorozatunk keretében ezúttal Dancsó Tündével, a Logo Szakmai közösség vezetőjével beszélgettünk. Az interjúból megtudhatjuk, hogy a gyermekcentrikus programnyelv oktatása a szakmai közösség közreműködésével igen magas színvonalon folyik, és szó esik a szakmai közösség jelentős nemzetközi aktivitásáról is.

— Mennyire elterjedt a Logo nyelv, és mi a hazai megjelenés története?

— Magyarországon 1997-ben jelent meg a Comenius Logo programnyelv, amelyet az akkori Művelődési és Köznevelési Minisztérium országlicenszként vásárolt meg a pozsonyi Comenius Egyetem fejlesztőitől. A gyors elterjedést segítette a programnyelv magyarra fordítása (amelyet az ELTE Team Laborja végzett el Turcsányiné Szabó Márta vezetésével), illetve a Kossuth Kiadó magas színvonalú terjesztői tevékenysége.

A program ára a terjesztés kezdetén egy alapképzést is tartalmazott, amelyet az Informatika-Számítástechnika Tanárok Egyesülete (ISZE) vállalt fel. Ezt az ISZE később kiegészítette egy saját tematikával rendelkező, 30 órás akkreditált képzéssé, amely a tanárto-vábbképzés részévé vált. Következő mérföldkőként a Logo nyelv tankönyvekben is megjelent, megszilárdultak a módszertani alapelvek, és mind a tanárok, mind a tanulók megkedvelték ezt a gyermekcentrikus programnyelvet.

— A terjedéssel párhuzamosan fejlődött-e a nyelvet oktatók szakmai színvonala is?

— Több szakmai konferencia, módszertani nap, előadás foglalkozott a Logo nyelv alkalmazásainak különböző területeivel. Így nyilvánvalóvá vált az az igény, hogy tanulmányi versenyt szervezzünk, amelyen keresztül a diá-

kok és tanárok külső eszközökkel is tudják mérni elért eredményeiket.

— Hogy zajlik egy Logo verseny?

— Az első Logo versenyt 1997-ben kísérletképpen a Fővárosi Általános Iskolai Számítástechnikai Munkaközösség szervezte meg, és két fordulóból állt. A feladatok igen egyszerűek voltak, hiszen még kevés iskolában tanítottak Logo nyelvet, így a cél elsősorban a figyelemfelkeltés, kedvcsinálás volt.

Mára a versenyek a megyei helyszínek megszervezésével háromfordulósá nőttek ki magukat; az első fordulóban számítógép nélkül kell elméleti és gyakorlati feladatokat megoldani a résztvevőknek, a továbbjutóknak pedig a gép mellett kell gyakorlati feladatokat elvégezniük. Az első forduló feladatai általában könnyűek, de figyelünk arra is, hogy az eredményeknek olyan mértékű legyen a szórása, hogy abból egyértelműen ki lehessen választani a továbbjutókat, akik a második, megyei fordulón mérik össze tudásukat.

A harmadik forduló az országos döntő, amely több helyszínen, de egy időpontban zajlik, és amelynek végeztével alakul ki a végső sorrend. — Vannak a versenyeken típusfeladatok?

— A feladatok négy kategóriába sorolhatók. A számítógép nélküli feladatok esetén gyakori az a típus, amelyben a programkód ismerete alapján kell megfejteni, hogy mit rajzolna a program a képernyőre. A reprodukciós feladatok során a tanulónak egy ábrán látott rajzot kell utasítások sorozatával megvalósítania.

A csempézés, területkitöltés vagy mozaik típusú feladatok során egy elemből építhetünk egy sort, majd a sorból építhetünk egy mozaikot, amely több sorból áll.

A rekurzióval megvalósítható feladatok pedig tipikusan a fraktálokat rajzoló programok, amelyek a törtdimenziós alakzatok önhasonlóságát használják fel a program írásakor. Emellett létezik egy animációs verseny is, amelyre rajzos képsorokat várunk a készítőktől.

— A Logo nyelvnek több disztribúciója is van. Önök melyiket részesítik előnyben?

— Szakmai közösségünk elsősorban a Comenius Logo 3.0 elterjedését támogatja, mivel az utóbbi években ennek a szoftvernek az alkalmazása vált elérhetővé, kedvelté, ennek a módszertana gazdagodott a leginkább. Öt év alatt közel ötszáz tanár vett részt a tanfolyamokon, amelyeket *Pattantyús-Abrahám Sándornéval* tartottunk.

— Milyen elérhető tananyagok vannak még, ha esetleg valaki önállóan ismerkedne a nyelvvel?

— 2006 júliusában jelent meg a Műszaki Kiadónál Informatika címmel egy tankönyvem az alsó tagozatosok, elsősorban harmadik-negyedik osztályosok részére, amely tartalmazza a Comenius Logo használatához szükséges tudnivalókat is. Tehetséggondozás az informatikában címmel megjelent egy év versenyének az összes feladata, a legjobb diákmunkákkal, amely összesen több mint ezer elméleti tesztkérdést és fordulónként egy-egy gyakorlati feladatsort tartalmaz.

Turcsányiné Szabó Márta vezetésével jelenleg készül még egy tananyag, amelynek szintén része lesz a Logo, és az Imagine-nel – egy tanítók számára készült programfejlesztői rendszerrel – kapcsolatos foglalkozásokat is tartalmaz majd.

— Ilyen hazai aktivitás mellett nemzetközileg mennyire aktív a közösség?

— Részt vettünk a legutóbbi két Eurologo konferencián, ahol rengeteg előadást hallgathattunk meg, és műhelyfoglalkozásokon is képezhetők magukat a résztvevők.

A konferencián Turcsányiné Szabó Márta a szlovák *Ivan Kalassal* közös előadást is tartott, melynek fő témája a tanulás kollaborációs eszközökkel történő támogatása volt. Egy Socrates Minerva projekt eredményeit mutatták be, melynek eszközeként az Imagine Logót alkalmazták. Ennek magyar megjelenésére remélhetőleg már nem kell sokáig várnunk.

Szeretnénk, ha ezen a konferencián 2007-ben Szlovákiában minél többen vehetnének részt, bár ugyanazokban a napokban lesz Magyarországon is egy nemzetközi tudományos konferencia, az Earli....

Kereskényi Balázs

Tallózó

Információs társadalom

elvárások, szintek, programok

Az információs társadalom kialakítása és politikai programja nemcsak ágazati vagy tárcafeladat, hanem a magyar társadalom, a közszféra és a gazdaság legátfogóbb jövőképét meghatározó, kormány szintű, parlamenti és társadalmi megegyezésen alapuló elvárás.

Az iparilag fejlett országok gazdasági teljesítményei közötti különbségeket leggyakrabban az infokommunikációs technológiákhoz kapcsolódó befektetés, kutatás és felhasználás mértékével, valamint az információs társadalomhoz és a médiához kötődő iparágak versenyképességével magyarázzák. Ha tehát ezeket a különbségeket fel akarjuk számolni, fontos, hogy az információs társadalom kialakulását, erősödését támogató lépéseket tegyünk. Ez ugyanakkor nem csupán ágazati vagy tárcafeladat, hanem politikai és társadalmi megegyezésen alapuló elvárás is. A szektor képviselői – köztük a Neumann János Számítógéptudományi Társaság (NJSZT) – üdvöské tartanak, ha a kormány előterbe helyezné az információs társadalom legsürgetőbb kérdéseit.

A politikának fel kell ismernie, hogy a jól megvalósított információs társadalom nélkül javítja az életminőséget, hogy sokba kerülne, s ideológiát kellene hozzá kapcsolni. A javuló életminőség pedig javítja a versenyképességet is.

Egyetlen kormányzati intézményt!

Az egyik legfontosabb kérdés, hogy az információs társadalmi, informatikai iparág, a kormányzati informatikai és kommunikációs fejlesztések és szabályozások egy kormányzati intézmény keretei között menjenek végbe, s ehhez a kabinet rendeljen a tervezhetőséget és a célok megvalósítását garantáló költség-

vetést. Addig ugyanis, amíg politikai okokból négy-öt helyen, egymástól lényegében függetlenül történik az informatikának mint kiszolgáló eszköznek az irányítása és a projektek megfogalmazása, addig teljesen elképzelhetetlen az Európai Uniótól kapott támogatások hatékony felhasználása – mutat rá *Alföldi István*, az NJSZT ügyvezető igazgatója.

Gondoljunk csak bele: jelenleg mások a prioritások a gazdasági minisztériumban, az oktatási tárcánál, az egészségügyben és a társadalombiztosításban, a Miniszterelnöki Hivatalban stb.

Az európai uniós fejlesztési támogatások meghatározott részét intézményesített módon is infokommunikációs technológiai fejlesztésekre kellene fordítani, s ennek kellene kifejezésre jutnia a második nemzeti fejlesztési tervben (NFT2) is. Az sem ártana, ha adóprogram segítené az innovatív, különösen a kis- és középvállalatokat, így is ösztönözve az innovációra és kutatásfejlesztésre fordított összegek növelését. Biztosítani kell továbbá, hogy a kormányzati, önkormányzati, államigazgatási informatikai rendszerek egységes és elfogadott szabványoknak feleljenek meg, s rendelkezzenek az előírt minőségbiztosítással.

Mindezeknek a céloknak és a társadalmi modernizációnak elengedhetetlen feltétele, hogy jelentősen csökkenjen a digitálisan írástudatlankok száma, segítsék a hátrányos helyzetűek információs társadalmi beilleszkedését, és növekedjék a hazai internetes tartalmi szolgáltatások mennyisége és minősége is.

Ezeket az elvárásokat az úgynevezett három I – *infrastruktúra, igény, ismeret* – háromszögében lehet vizsgálni. Ebben a háromszögben természetesen minden összefügg egymással, s nagyon sok minden fér bele; ennek ellenére pontosan lehet látni, hogy mit kell megvalósítani a hatékonyan

működő információs társadalom felépítése érdekében.

Infrastruktúra

Ahhoz, hogy egyáltalán lehessen beszélni információs társadalomról, elengedhetetlen kellék a megfelelő sebességű hálózati hozzáférés, azaz a szélessávú internetelérés. Arról persze megoszlanak a vélemények, hogy hány megabitnél kezdődik az a sáv szélesség, amitől már nem éri kényelmetlenség a böngésző netpolgárokat. Erről műszakilag már nem kelene vitatkozni, hiszen világosan meghatározható, hogy milyen sáv szélességen milyen szolgáltatást lehet nyújtani. Itt az igények is alakíthatják a definíciót, hiszen nemcsak az a sáv tekinthető szélesnek, amilyen vilámgyorsan lehet filmeket letölteni vagy online tévét nézni.

Alföldi István szerint a szélessávú internetnek mint infrastruktúrának nem azonnal kell ott lennie minden háztartásban, nem azonnal kell közmű jelleggel szolgáltatni, mint az elektromos áramot vagy a gázt, bár a szakma, nyilván már a közeljövőt figyelembe véve, állítja: a modern korszak feltétele, hogy a szélessávú infrastruktúrát tekintsék hivatalosan is alap-infrastruktúrának, ugyanúgy, mint az elektromos, közúti és csatornahálózatot. A lényeg, hogy legalább a közösségi hozzáférési pontokon már ma is mindenki elérhesse a világhálót.

Igény

Az igények felmérése, elemzése s a tartalomszolgáltatással is összefüggő egész kérdésköre már bonyolultabb megközelítésmódot tesz szükségessé. Számos felmérésből az derül ki, hogy az emberek jó részének nem kell az internet, nem tud vele mit kezdeni.

Azok pedig, akik használják, talán nem is tudják, hogy a publikus internetet nem az ő kedvükért hozták létre, hanem azért, mert a technológiai fejlődés, a multinacionális cégek anyagi érdekeltsége, a globális világ ki akarja használni ezt a kiváló üzleti lehetőséget.

Ugyanakkor tudomásul kell venni, hogy az internet számos előnyt is rejt magában, de ezeket csak kitartó tudatformálással lehet felismerhetővé tenni, s rájuk mint életminőségjavító szolgáltatásra igényt kelteni. Ez a tudatformálás Alföldi István szerint komoly társadalmi, politikai és szakmai felelősség ugyan, de legalább nem kell milliárdokat rákölteni.

Ismeret – első szint

A tudatformálás, igénykeltés értelemszerűen összefügg az ismeret-szerzéssel. Itt már rögtön abba a problémába ütközünk, hogy ha valaki hallott is az internetről, nem ismeri azt, így tart tőle, és elhessegeti magát. Az ilyen fajta félelmek leküzdése azonban rendkívül fontos lenne a digitális analfabetizmus felszámolásának szempontjából.

A digitális írástudásnak számos megközelítési módja és szintje létezik. Az egyik, legegyszerűbb szint, ahová mindenkinek el kell(ene) jutnia, hogy hogyan kell bekapcsolni a számítógépet, s hogyan kell értelmesen használni az internetet keresésre, levelezésre vagy ügyintézésre. Az erről szóló alapismereteket – ahogy pilotprogramok már bebizonyították – 12–14 óra alatt át lehet adni, s biztos tudássá – sőt örömforrássá – lehet tenni olyan kisközösségekben, ahol senki sem rendelkezik számítógépes előélettel és különösebb vonzalommal az internet iránt. A kezdeményezést olyan programok sikere igazolja, mint a „Hálóra magyar!” vagy a „Nagyszülő-unoka” számítógépes versenyek.

Ahhoz, hogy az ismeretek mindenkihez eljussanak, elég lenne 2–3 millió embert bevonni az oktatásba, ugyanis ők továbbadnák a tudást környezetüknek. Az erre vonatkozó módszereket már mind az NJSZT, mind más szervezetek kidolgozták,

csak éppen abban nincs összhang, hogy el is induljon valami. Pedig ez lehetne a következő öt-hat év egyik első nagy projektje, s nem is kellene hozzá több három évnél.

Az említett programok, eredményességük ellenére, szigetszerűek maradnak, össztársadalmi szinten hatástalanok.

Ismeret – második szint

Az ismeretek második szintjén már olyan tudás birtokosai lehetünk, amelyet mindennapi munkánkban, illetve ügyek intézéséhez és irányításához hasznosíthatunk. Ez a második szint pedig nem más, mint az ECDL, azaz az európai számítógéphasználati jogosítvány, illetve az ezzel egyenértékű vizsgák.

Az ECDL rendszerének – amely csak egyik eszköze a digitális analfabetizmus elleni harcnak – három előnye van a többi módszerrel szemben:

- ◆ szigorú minőségbiztosítással működik;
- ◆ gyártófüggetlen, azaz nem egyetlen szoftverszállító termékén alapul, hanem a jelentősebb irodai alkalmazásokon;
- ◆ globálisan konvertálható tudást nyújt, hiszen az ECDL-t immár a világ 140 országban ismerik és alkalmazzák.

Az ECDL-oktatás tekintetében Magyarország egyébként, a maga 2,5 százalékos elterjedtségi mutatójával, az előkelő nyolcadik helyet foglalja el a világranglistán. Ahhoz azonban, hogy ez a tudás átütő erőt képviseljen, legalább 8-10 százalékos elterjedtségre volna szükség (Írországban ez az arány 9 százalék). A magyarországi eredmények azért is mondhatók jónak, mert speciális állami támogatás – például kötelezővé tétel nélkül – értük el – ecseteli Alföldi István. Az ECDL-lel rendelkezők körének bővítése lehetne a másik nagy projekt az elkövetkező fél évtizedben.

Nagyot lendít az ügyön, hogy a középiskolai érettségi vizsgán szerzett informatikai bizonyítvány tavaly óta kompatibilis az ECDL-lel, s a megújult szakképzés már modúlris és beszámítható rendszerben

történik, érdekeltté téve az embereket abban, hogy informatikai tudásukat ECDL-lel alátámasszák. Továbbá folynak tárgyalások a felsőoktatási intézményekkel, hogy az alapképzés idején kötelező felhasználói informatikai oktatásba számítsák bele az ECDL-t is.

Irányok, trendek, összefüggések

Mi az információs társadalom lényege, mi gátolja a létrehozására irányuló jelenlegi erőfeszítéseket, miként kellene cselekedni a jövőben? Milyen fejlesztési irányok várhatók a második Nemzeti Fejlesztési Tervben? Merre kell mennie az e-közigazgatásnak? Mi az összefüggés az e-gazdaság és az információs társadalom között? Mik az új technológiai trendek? Megannyi izgalmas kérdés, amelyekre a ma Győrben nyíló IX. Országos Neumann Kongresszus igyekszik választ adni.

A konferenciát szervező Neumann János Számítógép-tudományi Társaság (NJSZT) – és az azonos véleményen lévő üzleti világ – szerint nincs más választás, mint az információs társadalom, hiszen ennek fejlesztése nélkül többek között nem lehet végrehajtani a sokak által hönöhajtott államigazgatási reformot.

Ugyanakkor sem a hazai, sem az európai folyamatok nem adnak okot túlzott optimizmusra. Az Európai Unió 15 régi országában nemigen látzanak teljesülni a 2000-ben Lisszabonban megfogalmazott célok, a vén kontinens még mindig alaposan le van maradva gazdaságban és innovációban az Egyesült Államok és Ázsia mögött. Hazánkban pedig továbbra is több kormányzati erőcentrumban folyik az információs társadalom „fejlesztése”, a szakma nyomatékos kérése ellenére.

A konferenciát az NJSZT jó lehetőségnek tekinti arra, hogy a szakma még inkább összehangolja, tovább finomítsa álláspontját, s egységesen álljon ki az információs társadalom megfelelő mértékű kormányzati kezelése mellett.

*Mártonffy Attila,
IT-Business 2006. június 27.*

Az informatika immár megkerülhetetlen, az információs társadalom elkerülhetetlen

A fenti címmel jelent meg Galvács László Bakonyi Péterrel, az NJSZT elnökével készített interjúja. A cikk teljes terjedelmében az e-Világ 2006. júniusi számában jelent meg. Hírlevelünkben ebből szemlélünk.

Programot hirdet, és állást is foglalt egyben a Neumann János Számítógép-tudományi Társaság idejéig, immár IX. országos kongresszusának jelmondata: Információs társadalom – nincs más választás. A június végi szakmai tanácskozáshoz szinte az élet kínálta a témát: a régi-új kormányzatnak véglegesítenie kell saját programját, illetve az ország jövőjét meghatározó II. Nemzeti fejlesztési tervet. Bakonyi Péterrel, a házigazda NJSZT elnökével arról beszélgettünk, hogyan tud ebben a társaság, illetve a kongresszus segíteni.

– Amikor négy éve megalakult az önálló Informatikai és Hírközlési Minisztérium, a szakmai közvélemény örömmel nyugtázta, hogy végre talán a politika is felismerte: nincs más választás, mint az információs társadalom. Az új kormányzati struktúra mint ha ennek most ellentmondani látszana. Vagy talán már meg is valósult a cél?

– Ezt sajnos még nem jelenthetjük ki, de az tény, hogy jelentős változások történtek. A 2002-ben megalakult új minisztérium keretein belül nagy lelkesedéssel láttunk neki az információs társadalom hazai fejlesztésének. [...] Nagyon széles szakmai egyeztetés alapján, sok kritika és vita után elkészítettük a magyar információs társadalom stratégiáját (MITS), amelyet végül nem csak a kormányzat, hanem valamennyi szakmai szervezet is elfogadott és magáévá tett. [...] Szintén a négy évvel ezelőtti kormányváltáskor volt napirenden az I. Nemzeti fejlesztési terv kidolgozása. Akkor meglehetősen kezdetleges állapotot mutatott, például az informatika egyáltalán nem jelent meg benne. Adott volt egy 5 operatív programból álló és az EU által elfogadott struktúra, amelyen lényegileg már nem lehetett változtatni. Mégis elkezdtek a reményte-

lennek látszó küzdelmet, hogy az információs társadalom fejlesztését valahogy beépítsük az NFT-be. Ezt végül – ha nem is önálló programként, de legalább prioritásként – sikerült megjeleníteni a Gazdasági versenyképesség operatív programban (GVOP). [...] A siker természetesen nem csak az IHM és a kormányzat érdeme, mert ebben az egész gazdaság teljesítménye, a gyártók, szolgáltatók és felhasználók szerepe egyaránt megjelenik. [...]

– Ma már megszokott dolog, hogy minden hazai eredményt és tervet uniós keretekbe ágyazva vizsgálunk. De merre tart Európa?

– A lisszaboni folyamat félidejéhez érkezett. A cél, amelyet az Európai Unió 2010-re meghatározott, igen ambiciózus: legyen Európa a legversenyképesebb, tudás alapú gazdasággal rendelkező régió a világban, fenntartható és gyorsuló gazdasági növekedéssel, teljes foglalkoztatással és modernizált, a digitális szakadékokat minimalizáló társadalombiztosítási rendszerrel. [...]

– Hogyan illeszkedik ehhez a koncepcióhoz a hazai II. Nemzeti fejlesztési terv?

– [...] Most készíteni kell egy központi stratégiát, és ennek keretein belül az operatív programokat mi magunk választhatjuk meg. Az EU a stratégia és az operatív programok összhangját vizsgálja, s a pénzügyi allokációt felügyeli. A szakmai párbeszéd ebben elkerülhetetlen. Társaságunk – az NJSZT – felajánlotta a régi-új kormányzatnak együttműködési készségét, és azt szeretnénk elérni, hogy az információs társadalom kiemelt támogatást kapjon a II. Nemzeti fejlesztési tervben.

– Vagyis, miként az idei kongresszus jelmondatából is kiderül, az NJSZT továbbviszi azt a szellemiséget, amely négy évvel ezelőtt az első és eddig egyetlen önálló szakminisztériumot életre hívta. Milyen felelőssége és szerepe lehet egy szakmai társaságnak az információs társadalom kiépítésében?

– Az IHM működése során létrehozott egy koordinációs tárcaközi bizottságot, amelyben egyenlő arányban voltak jelen a kormányzat és a szakma képviselői. Minden lényeges és az információs társadalommal kapcsolatos kérdésben párbeszédet folytattunk, együtt dolgoztunk az IVSZ-szel, a VISZ-szel, az Infórum-mal.

Én abban bízom, hogy a kormányzat a következő időszakban is komolyan veszi, partnernek tekinti a szakmát, és számít véleményünkre. Ez esetben az NJSZT szakmai felkészültségénél és erejénél fogva meg tudja fogalmazni észrevételeit, álláspontját, s javaslatokat tud tenni a jövőben is. Ez nem kevés.

– Az elvi állásfoglalásokon túl milyen gyakorlati eredményeket ért el a Társaság?

– A nagyon sokrétű tevékenységi körünkben csak a legfontosabbat emelném ki. Alapvetően fontosnak tartom a tehetséggondozást, amivel a feltörekvő fiatal nemzedék informatikai oktatását segítjük elő. [...] Az informatikai írástudás oktatása, terjesztése úgyszintén nélkülözhetetlen az információs társadalom kiteljesedéséhez. Az európai számítógép-használati jogosítványt nyújtó ECDL-vizsgarendszernek mi vagyunk a hazai jogtulajdonosa. Több mint 400 akkreditált vizsgaközpontban folytak a felkészítések, s a vizsgázók száma megközelítette a negyedmiliót.

Az NJSZT keretein belül önálló szakmai közösségként működik az Intelligens Kártya Fórum, amely az élet számos területén fellelhető intelligens kártyák hazai alkalmazási lehetőségeivel kapcsolatos széles körű információszerzéssel foglalkozik. Tevékenységi területünkön szerteágazó kapcsolatokat tartunk fenn különféle bel- és külföldi szervezetekkel, tagként képviseljük Magyarországot hazai, illetve nemzetközi tudományos szervezetekben.

Mindezek mellett számos nagy érdeklődéssel kísért előadást, ankétot, konferenciát, kongresszust, szemináriumot szakmai bemutatót és szakmai tanulmányutakat szervezünk, valamint szakmai tanácsadást végzünk.

A pálya újrvonalazása, avagy belép-e a magyar politika az információs korszakba?

Ezzel a címmel igen figyelemre méltó cikk jelent meg a Népszabadság augusztus 12-i Hétféje mellékletben Z. Karvalics László (kandidátus, a BME-UNESCO Információs Társadalom- és Trendkutató Központjának igazgatója) tollából. A cikk teljes terjedelmében a www.nol.hu/cikk/413669/ címen olvasható, lapunkban ízelítőként részleteket közlünk belőle.

A futballpálya mészcsíkkal felrajzolt két térfélének képe látszatra tökéletesen jelképezi a magyar pártpolitikai megosztottságot: jobb és bal, konzervatív és szociálliberális, „hajrá”-oldal és „belehúzó”. Csakhogy van itt egy olyan választóvonal is, amelynek a szempontjából édes mindegy, hogy ki melyik pártot képviseli, melyik póluson helyezkedik el, és kit tekint politikai ellenfelének.

Ráadásul ez az elkülönülés a magyar társadalom, az ország jövője szempontjából sokkal lényegesebb és meghatározóbb, mint az újra és újra átrajzolt parlamenti patkók, frakciók fecsegő felszíne.

Ezen a játéktéren az ipari korszak és az információs társadalom politikusai néznek egymással farkasszemet. Itt nem az számít, hogy mi van a tagkönyvedbe írva, hanem az, hogy milyen szemlélettel, milyen felkészültséggel, milyen tudással, milyen stílusban és milyen eredménnyel végzed a dolgod. Ebben a pillanatban ez nagyon egyenlőtlen küzdelem: a magyar politikai elit egyöntetűen az ipari korszak térfelén sorakozik fel, és mivel a túloldalon egyelőre nagytávval sem látni az ellenfelet, tartsunk szemlét ebben a sokszínű, zajos társaságban.

Mi jellemzi

az ipari korszak politikusait?

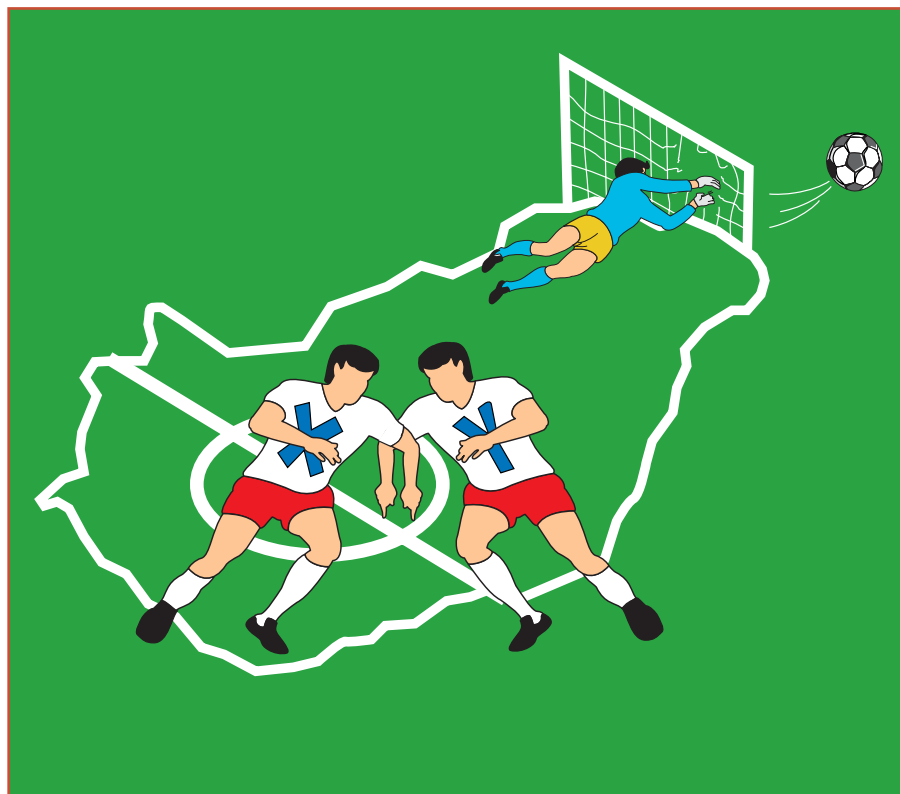
Az ipari korszak magyar politikusainak (röviden: az ikszeknek) a horizontja a választási koreográfia négy-

éves ritmusához igazodik. Nincs hosszú táv, de még középtáv is alig: korunk Kőműves Kelemenjei azt is előszeretettel lebontják, amit a másik nappal épített. A rivális kormányok eredményei így nem összeadódnak, hanem „átlagolódnak”.

Mivel az ikszek mindenkor célja a választási győzelem, ellenzékben a hatalom megszerzése, kormányerőként a hatalom megtartása az az ultima ratio, ami tetteiket értelmezi, döntéseiket meghatározza, választásaikat magyarázza. A szakértőknek néhány év elég volt, hogy felismerjék: az ikszeknek nem azzal kell érvelni, hogy egy lépés miért jó az országnak, hanem azzal, hogy miért jó neki, a politikusnak. A tanácsadók – karjukat széttárva, lemondó ci-

ményével kecsegtető modernizációs programok mellett, felkészülve az ellenérdekeltek dühös rohamára, hanem politikai tőkéjük védelme érdekében kerülnek a kockázatot, és ezt igyekeznek „realizmusként” beállítani. Nem szeretik azt hallani, hogy gondok vannak, szerintük csak az „eredmények” érdekesek. Nem azért kerül egy terület a látókörükbe, mert felismerik, hogy ott van szükség határozott beavatkozásra, hanem azért, hogy ne mondhasák „házon belül”, meg ne interpellálhassa az „ellenzék”, hogy semmi nem történik ott. Mindig az iránt lelkesednek, amibe épp beleszaladnak.

Az iksz-siker mércéje nem a sikeresen végigvitt program, megvalósított reform, az eredménnyel meg-

nizmussal – nem azt mutatják ki, hogy milyen versenyelőnyt lehet jól megtervezett lépésekkel elérni, hanem azt, hogy milyen intézkedéssel lehet „választást nyerni”. Az ikszek nem kötelezik el magukat merész, de a siker re-

vívott kemény közigazgatási küzdelem, hanem a túlélés. Az iksz a csendet szereti, amelyben a róla szóló sajtókiadványokat nézegeti (igen, polgártársaim, amit az internet korában még mindig ollóval és ragasztóval,

illetve fénymásoló géppel állítanak elő neki), és kerüli a zajt meg a nyilvános tereket, ahol vitapozícióját vállalva kellene hetállnia az érvek csatájában. /.../

Az iksz szeret tudásalapú gazdaságról és kiművelt emberfőkről beszélni, de nem gondolja komolyan: ha pénzügyi megszorításra kerül sor, programszerűen az oktatás, a tudomány és a kultúra költségvetési kereit kurtítja. /.../

A nagy kérdés az: mikor tudatosítja a magyar politikai elit, hogy Magyarország ipari-agrár KGST-országból az ezredforduló környékén információs társadalommá vált, a globális piaci vastörvények erőterében. A termelésben, a fogyasztásban és a foglalkoztatásban szép lassan az információ- és tudásszektor vált meghatározóvá, robbanásszerűen megnőtt a felsőfokú képzésben részt vevők és a diplomások aránya, és Magyarország versenyképességének kulcsa már jó ideje az volna, hogy miként áll helyt a tudományos és közoktatási versenyfutásban, és mennyire tud megújulni kulturálisan. Az akut társadalompolitikai gondok megoldásához is új megközelítésmódra, korszerűsége és szaktudásra – információs kori politikusokra volna szükség. De vajon felismernék-e őket, ha kifutnának a pályára?

Milyenek az információs társadalom politikusai – másutt?

Nevezzük őket stílszerűen ipszilonoknak. Alapvetően hosszú távon gondolkodnak, egyszerre több tervezési ciklus is a szemük előtt lebeg, a jövőt nem ölbe tett kézzel várják, hanem alakítani kívánják. Kormányaik teljesítménye egymásra rakódik, pártállástól függetlenül „húznak” közösen elfogadott távlati célok felé. Egy ipszilon-politikus egész karrierjét felteszi arra a programra, ügyre, amit képvisel. Neve programokhoz kötődik, és nem szégyelli bevallani, ha fél. Fél attól, hogy a villámgyorsan átalakuló gazdasági és technológiai környezetben országa tempót és pozíciót veszít, ezért érzékeny minden apró jelre, ami veszélyt jelez, és

igyekszik azonnal beavatkozási módokat és forrást találni, hogy a kedvezőtlennek érzett tendenciákat meg lehessen állítani. Az ipszilon teljesítményorientált, és az ikszekkel szemben, akik mindig tudják, hogy valami miért „nem megy”, nekik folyton a „hogyan mégis”-en jár az eszük.

Az ipszilon nemcsak prédikálja az élethosszig tartó tanulást, hanem jó példával jár elől. /.../

Az ipszilonszemlélet tisztában van vele, hogy az ország legfontosabb erőforrása az, ami a polgárok fejében van. Emiatt korszerű tudásvagyongazdálkodásban gondolkodik: éjjel-nappal az oktatási rendszer színvonalemelésén töri magát, a tudomány teljesítménynövekedése körül bábáskodik, elkötelezett a professzionális információszolgáltatások iránt. A leszakadókkal, a hátrányos helyzetűekkel, a fogyatékosokkal, az idősekkel nem azért foglalkozik, mert „egy politikusnak illik”, hanem azért, mert tudja, hogy minden egyes, az értéktermelő folyamatokba be nem csatolt polgár elfecsérelt tőkét jelent.

Ezzel a szemlélettel természetesen partnernek, érett és bölcs döntéshozónak látja a népet. Nem marketingmutatványokkal, hanem teljesítményével, beavatkozásainak valóságos eredményeivel kívánja őket meggyőzni. /.../

Magyarország jövője szempontjából a tudás tisztelétét az ismeretterjesztés fénykorából fogában tartva átmentő Mindentudás Egyeteme fontosabb kérdés, mint az, hogy alakít-e önálló frakciót valamelyik szélfútt pártocskára. Hogy sikerül-e az iskolai szegregáció felszámolásával és koncentrált intézkedésekkel az információs korszakba belépni, segíteni az erre önmagukban képteleneket, az ország egynegyedét – ennél nincsen ma aktuálisabb kérdés. Már nemcsak egy ipszilon gyomrának kellene összeszűkülnie, amikor látja, hogy Magyarország az uniós tagállamok között messze a legutolsó az angolnyelv-tudásban, és a sereghajtók közé tartozik az információs kultúra elterjedtségében. A tudomány mögé rakétákat kellene gyűjtani, hogy szálguldjon, de iksz-Magyarországon például a rendszer-váltás óta nincs tudománypolitika, azt

üres retorika helyettesíti. Nem az a kérdés, hogy lesz-e ismét miniszterium az informatikának, hanem az, hogy lesznek-e Magyarországnak olyan politikusai és kormányai, amelyek legalább kicsit közelíthetik az országot egy ipszilonvilághoz.

Élet a Rózsák háborúja után

Egy középkori brit miniatúrán békésen szántogat a domboldalon a paraszt, miközben a völgyben élet-halál küzdelmét vívja egymással a Vörös és a Fehér Rózsa. Ez a kép az emblémájává lett annak a kornak, amelyben a régi világ lovagjai ádáz csatákat vívtak egymással, miközben – számukra láthatatlanul és érzékelhetetlenül – már készülődött az új rend.

Valahogy így vagyunk mi is a mi ikszeinkkel. A pályán megbocsátó szeretet, elnéző jóindulat vagy éppen bundavád és szenvedélyes elutasítás az osztályrészük. De már érlelődik a nap, amikor a hosszában is felvonalazott játéktérre rogyadozó léptekkel, lecsúszott sportszárral, fakó mezben kifutnak az első valódi ipszilonok is, hogy a meglepődés és az értetlenség percei után a publikum egy emberként álljon melléjük, valódi, belülről jövő biztatással és tapsviharral: veletek vagyunk!

Hajrá, magyar ipszilonok, húzzatok bele!

A kérdés csak az, kibírják-e addig a lelátók, vagy ugyanaz a sors vár az országra az információs társadalom ligájában, amilyen a magyar ikszfutballnak jutott a nemzetközi küzdőtérén.

Az információs társadalom körüli gondok jelentőségére utal az ITTK (Információs Technológia és Trendkutató Központ) vezetőinek figyelemfelkeltő „sikolya” is olyan – napilap – fórumokon, amelyek valóban az információs társadalom „végfelhasználóit”, vagyis a hétköznapi embereket célozzák, érik el. „Mi lesz veled, információs társadalom” címmel legutóbb a www.magyarhirlap.hu közölt érdekes írást a témáról július 7-én.

Jelbeszéddel kapják meg a feladatokat a vizsgázó hallgatók

Számítástechnika siketeknek

Újabb 29 siket hallgató vehette át ECDL-bizonyítványát júliusban a Budapesti Műszaki Főiskola Neumann János Informatikai Főiskolai Karán, így már összesen hatvanan vizsgáztak sikeresen az intézményben, ahol rajtuk kívül 69 vak és gyengén látó diák is elvégezte már a tanfolyamot.

Aki hallás- vagy látássérült, nem hogy a felsőoktatásig nem jut el, de mivel a hagyományos módon nem tudja megtanulni a számítógép-használatot, nehezebben tud munkát vállalni, sőt a mindennapi kommunikációban is hátrányba kerül – mondja dr. Kutor László docens, a BMF tanfolya-

mának vezetője. Ezt látva határoztak úgy 2001-ben, hogy megpróbálnak, ha nem is főiskolai diplomát, de használható számítástechnikai ismereteket oktatni a vakoknak. Mivel ez speciális tanítást igényel, felkértek egy vak tanárt, *Ecsedi Csabát*, akinek a számítástechnika a szenvedélye, hogy dolgozza ki a módszert. Siketek először három éve iratkozhattak be, őket a BMF egyik hallássérült munkatársa, *Cserfalvi Annamária* tanítja, többek között a jelbeszéd segítségével. Az elmúlt években 81 vak és gyengén látó, illetve 85 siket és nagyothalló járt a tanfolyamokra. Az órákat egész héten, kis csoportokban tartják, jelenleg 24 vak és 38 siket hallgatójuk van.

A képzéshez nem kapnak anyagi támogatást, a főiskola költségvetéséből gazdálkodják ki a szükséges összeget már évek óta, illetve segíti őket a Neumann János Számítógép-

tudományi Társaság, amely térítésmentesen állítja ki a vizsgák letételét igazoló kártyákat és a bizonyítványt.

Kutor László és néhány kollégája nemrég részt vett egy tanulmányúton, amelyen az amerikai Rochester Egyetem módszerével ismerkedtek. Ebben az intézményben évente több mint ezer hallás- és látássérült jut diplomához. Kutor László azt mondja: ilyen mértékben ők nem tudják vállalni a munkát, de tapasztalataikat szívesen átadják bármely hazai intézménynek, amelyik úgy dönt, hogy vállalja látás- vagy hallássérült diákok oktatását.

Serfőző Melinda

Népszabadság, 2006. július 13.

A bizonyítványokat ünnepélyes keretek között 2006. július 5-én Alföldi István, az NJSZT ügyvezető igazgatója és Kutor László adták át.

ÁSZSZ nosztalgia rendezvény (1976-2006)

Az Államigazgatási Számítógépes Szolgálat (ÁSZSZ) megalkulásának 30. évfordulóját a BM Duna Palota éttermében ünnepelték az intézmény egykori dolgozói. A rendezvényen 200 fő vett részt, az alapítók többsége. Jelen voltak *Pesti Lajos*, a KSH volt elnökhelyettese, *dr. Szelezsán János* és *dr. Nyíri Géza* volt igazgatók is.

A valamikori munkatársak nagy-nagy szeretettel üdvözölték egymást, felelevenítve az ÁSZSZ fénykorában elért eredményeket, de a fokozatos leépülés fájdalmait is.

A zseniális koncepció megvalósulása idején az ÁSZSZ hazánk legnagyobb számítástechnikai kapacitását biztosított

ta több minisztérium, illetve főhatóság, többek között az Állami Népeségnyilvántartás részére is. Az INFELOR-tól érkező alapító tagokkal és a többi „kivülről” érkező szakemberrel közösen az intézmény számos szakmai sikert ért el, az információfeldolgozás technológiája terén a nemzetközi élvonalba tartozott. Mind a számítóközpont, mind az alkalmazási ágazat munkatársainak többsége szakmai tekintélyt szerzett magának, „ÁSZSZ-tudatos” alkotóközösség jött létre, ami hosszú távon a „piacképességet” jelentette számukra. A hajdani huszon- és harminc évesek, a mai ötvenesek, hatvanasok a hazai informatikai elit ismert és elismert tagjaivá váltak. A jubileumi találkozót alkalmat ki-

nált arra, hogy a magunk és az utókor számára rögzítsük az ÁSZSZ jelentős eredményeit, másrészt hogy ápoljuk a hajdani ÁSZSZ-kollektíva hagyományos értékeit, erősítsük az összetartozás érzését.

Az évforduló alkalmából jubileumi kiadvány készült – elsősorban *dr. Tankó Józsefnek* és *Román Ferencnek* köszönhetően, melyet a résztvevők a helyszínen vehettek át.

A találkozót előkészítését és lebonyolítását *Gajdos Lászlóné*, *Gilicze Lászlóné*, *Kőhalminé S. Eleonóra*, *Kiefer János* és *Király Zsuzsanna*, *Mura-Mészáros Péter*, *dr. Somodi Magdolna* egykori ÁSZSZ munkatársak irányították, illetve végezték.

Külön köszönet illeti az ÁSZSZ jelenlegi igazgatóját, *dr. Rudas Lászlót*, aki a rendezvény egy részét finanszírozta.

Kiefer János

Pesti Lajos, dr. Varga Lajos, dr. Szelezsán János, dr. Vámos Ferenc

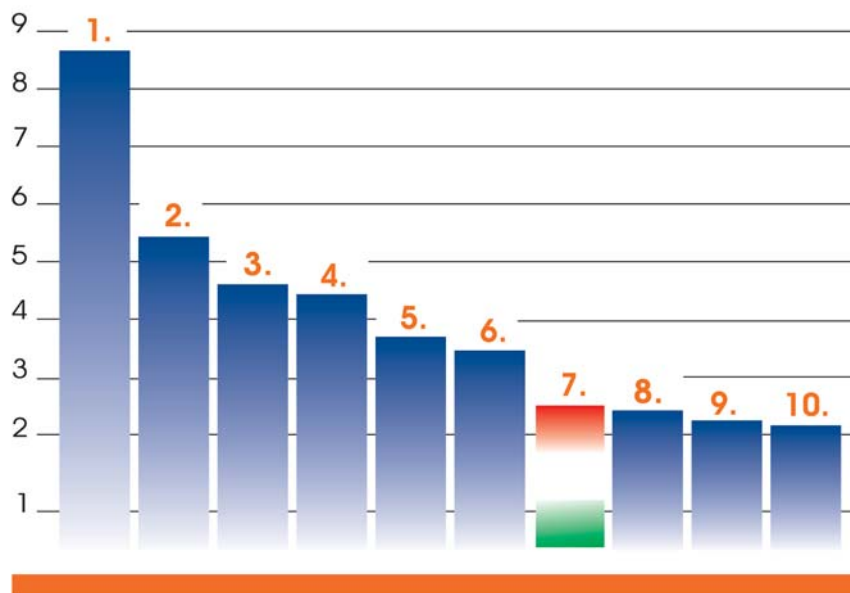

Dr. Nyíri Géza, Kőhalminé S. Eleonóra, Dinnyési Gusztávné

ECDL

ECDL Top a vizsgázók lélekszámhoz viszonyított alapján

2006. június

1. Írország	8,77%
2. Málta	5,41%
3. Svédország	4,73%
4. Dánia	4,45%
5. Norvégia	3,74%
6. Ausztria	3,55%
7. Magyarország	2,39%
8. Egyesült Királyság	2,38%
9. Görögország	2,24%
10. Ciprus	2,11%

A IX. Országos Neumann Kongresszus sajtóviesszhangja

2006.06.20 Figyelőnet: Konferencia az információs társadalomról; Hirado.hu: Győri konferencia az információs társadalomról; Prim Online: NJSZT-kongresszus Győrben;

2006.06.27 Hirado.hu: Megkezdődött a Neumann-kongresszus – életműdíjat kapott Vámos Tibor; Inforádió: Hírfolyam; IT-Business: Információs társadalom – elvárások, szintek, programok

2006.06.29 Prim Online: Jelentős eredmények az elektronikus közigazgatás fejlesztésében

2006.06.30 Figyelőnet: Egyre népszerűbb az e-kormányzat; Supergamez.hu: Ismertették a hazai e-kormányzati eredményeket

2006.07.01 Inforádió: Hírfolyam; Piac és Profit: Nincs más választásunk!

2006.07.03 ComputerWorld: Hol tart az elektronikus

közigazgatás fejlesztése?; IT-Business: E-közigazgatás; IT-Business: Kormányzati hírlevél

2006.07.04 Magyar Rádió: Eredmények az e-közigazgatás hazai fejlesztésében; Netidők.hu: Eredmények az e-közigazgatás hazai fejlesztésében; Origo: Nyolcvan százalékos a hazai e-kormányzat

2006.07.06 Infopálya: E-kormányzásból négyes; Metro: E-kormányzásból négyes; metro.hu: E-kormányzásból négyes

2006.07.07 terminal.hu: Jelentős eredmények az elektronikus közigazgatás fejlesztésében

2006.07.11 Infopálya: Menedzservilág; IT-Business: E-közigazgatás döccenőkkkel; IT-Business: Karrier rovat;

2006.07.21 Napi Informatika: Jelentős eredmények az elektronikus közigazgatás fejlesztésében

A Neumann János
Számítógép-tudományi Társaság
Hírlevele

Elnök: Dr. Bakonyi Péter
Felelős szerkesztő: Alföldi István
Szerkesztő: Szedlmayer Bea

NJSZT titkárság
1054 Budapest, Báthori utca 16.
Tel.: (1) 472-2710, (1) 472-2720
fax: (1) 472-2739
e-mail: ecdl@njszt.hu;
honlap: www.njszt.hu
Nyomda: Reprográf Kft.

Lapunk havonta 2300 példányban jelenik meg. Egyéni és jogi tagjainkon (cégek, vállala-

tok, intézmények) keresztül a szakma csaknem minden képviselőjéhez eljut, és naprakész információkat nyújt a Társaság, valamint a szakterület aktuális eseményeiről, újdonságairól.

Hírlevelünkben továbbra is közzéteszünk hirdetéseket, felhívásokat.

Ezzel kapcsolatban kérjük, forduljon titkárságunkhoz.

Következő lapzártá: 2006. szeptember 18.